

Poroka se je vršila čez teden dni, in mlada zakonska sta precej odpotovala v Rusijo. Gospa Levenborgova je ostala na starem domu, katerega je dala prenoviti, pričakuje, da jo čez leto dni obiščeta mlada poročenca. Na ženino prošnjo stopil je Zarnicin v službo pomorskega ministerstva, da bi imel tako priliko bivati s svojo obitelji nekaj časa v Levenborgu.

Najdeno bogastvo je provzročilo mnogo govora med meščani. Nijso Jakobsenu je pa prečrtalo vse njegove račune ter ga pripravilo malone v obup. Našel je še nekako tolažbo v tem, da se je oženil s krivoboko in bolehalo gospico plemškega rodu, katera je imela za doto svoj grb in zadolženo posestvo.

Zdi se mi nepotrebno dodajati še kaj o usodi ljudij te resnične povesti, katero sem zapisala tako, kakor sem jo čula od starih ljudij mesteca K. za časa, ko sem potovala v severno Finlandijo.

Noč.

Ob obalih teh zemlja
Ziblje trudno se morje,
Širi, širi se, kopni —,
Liki naših duš gorje ...

Liki dih življenja v nas,
V njem se dviga tajna moč.
Večno morje, i na té
Pala bo pokoja noč!

Vida.

Nova razmotrivanja.

Spisala Vida.

Li res razumni smo ljudje,
ali kineške smo pagode? —
(Le kimamo in kimamo,
a kdo veleval? Ha, ha, — mode!)

Nekdaj hodila je Modrost
v priprostem krilu po Slovenskem:
(oj vrla starka, vrni se,
pokaži spet se svetu — (ženskem)!

Couplet, kali? — A kakor jih pevajo tam okoli Dunaja, imajo coupleti običajno (če se ne motim) po šest in šest stihov ... Nič ne de. Saj živimo v dobi secesije in radikalnih izprememb sploh! Tedaj couplet! — No, poskusimo še mi, resni Slovenci tudi s tem, uže radi mode! Tekst bi bil, a napev? Morda se ogreje kdo, ki zna udariti ob strune ... Potrkam naj sprva pri moških ...